

Національна академія державного управління
при Президентіві України
Дніпропетровський регіональний
інститут державного управління

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ
ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ
ТА ЄВРОАТЛАНТИЧНОГО
СПІВРОБІТНИЦТВА УКРАЇНИ**

Матеріали 14-ї регіональної
науково-практичної конференції
(18 травня 2017 р., м. Дніпро)

Дніпро
ДРІДУ НАДУ
2017

Схвалено до друку рішенням Вченої ради Дніпропетровського регіонального інституту НАДУ при Президентіві України від 24 травня 2017 р., протокол № 05/204.

Редакційна колегія:

Л.Л. Прокопенко (голов. ред.), д-р держ. упр., проф.,
Є.І. Бородин, д-р іст. наук, проф., *О.М. Рудік*, канд. політ. наук, доц.,
В.В. Баиштанник, д-р держ. упр., проф., *І.Д. Шумляєва*, канд. держ. упр., доц.,
А.П. Лимар, канд. іст. наук, доц., *Н.М. Рудік*, канд. держ. упр., доц.,
О.В. Овдін, канд. іст. наук, доц., *Н.Л. Тішкова* (відп. секретар).

А 43 **Актуальні** проблеми європейської інтеграції та євроатлантичного співробітництва України: матеріали 14-ї регіон. наук.-практ. конф. 18 трав. 2017 р., м. Дніпро / за заг. ред. Л.Л. Прокопенка. – Д. : ДРІДУ НАДУ, 2017. – 324 с.

Уміщені матеріали доповідей учасників щорічної регіональної науково-практичної конференції «Актуальні проблеми європейської інтеграції та євроатлантичного співробітництва України» щодо проблем та перспектив процесу набуття Україною членства в Європейському Союзі та Організації Північно-атлантичного Договору (НАТО).

Розраховано на фахівців державного управління, працівників органів державної влади та місцевого самоврядування, науковців, викладачів, слухачів Національної академії державного управління при Президентіві України, а також буде корисним для всіх, кого цікавить окреслене коло проблем.

© ДРІДУ НАДУ, укладання,
оригінал-макет, 2017

Пленарне засідання

СЕРЬОГІН Сергій, АНТОНОВА Ольга. Сучасні парадигми публічної служби в умовах євроінтеграційних процесів	9
РУДІК Олександр. Майбутнє ЄС: сценарії, виклики та ризики	14
КРИШЕНЬ Олена. Організація публічної служби в Німеччині – корисний досвід для застосування в Україні	22
ЛИПОВСЬКА Наталія. Інституціональні трансплантації як чинник дезінтеграції Європейського Союзу	25
ГОНЧАРУК Наталія. Модернізація державної служби та управління людськими ресурсами в Україні в контексті європейської інтеграції	28
ПРОКОПЕНКО Леонід. Повноваження старости в Україні і Литві: порівняльний аналіз	31
ОРГЕЦЬ Оксана. Розмежування політичних і адміністративних посад у системі органів виконавчої влади: європейський досвід для України	33
РАКША Олександр. Співробітництво Дніпропетровської області з країнами ЄС	37
БОРОДИН Євгеній. Вплив євроінтеграції на молодіжну політику в Україні: законотворчий аспект	39
ЛІТВІНОВ Олексій. Європейський досвід оцінювання впливу регулювань на малий та середній бізнес (SME-TEST): досвід для України	42

Секція 1

Європейський Союз: історія, інститути, політика, управління

АРХИПЕНКО Іван. Цілі, принципи та механізми спільної аграрної політики в країнах Європейського Союзу	46
ВЕЛІГІНА Дар'я. Європейський досвід регулювання ринку зброї	50
ГАЙДАШ Альона. Взаємозалежність акторів як детермінанта сучасних міжнародних відносин (на прикладі Європейського Союзу і НАТО)	52
ГРУШЕЦЬКИЙ Богдан. Роль соціал-демократичних партій в сучасній Європі	55
ДЗЯД Олена, МІХЕДЬКО Наталія. Інновації політики зайнятості ЄС у контексті стратегії «Європа 2020»	58
КНЯЗИК Юлія. Реформування української системи освіти в контексті європейського освітнього простору	61
ЛАВРЕНЮК Юрій. Організаційно-правовий аспект антикорупційної політики країн ЄС: досвід для України	63
ОВДІН Олександр. Натуралізація іноземців у державах-членах ЄС (2014-2015 рр.)	67
РУДІК Надія. Майбутнє ЄС до 2025 року: соціальний вимір	69

РУДІК Олександра. Роль Європейського Парламенту у формуванні обумовленості процесу виходу Великої Британії з ЄС	73
ЩЕРБАК Віктор. Багаторівневе управління в ЄС: досвід для України	78

Секція 2

Відносини Україна – ЄС в контексті Угоди про асоціацію

БАЗАВЛУК Наталія. Дослідження основ формування регіонального аспекту державного управління в умовах євроінтеграційного процесу	81
БАШТАННИК Віталій, АНГЕЛОВ Юрій. Особливості трансформації державного управління в контексті реалізації Угоди про асоціацію з ЄС	84
ВОРОНА Петро, МОЧКОВ Олександр. Особливості системного підходу до управління територіальними громадами як самоврядними утвореннями	88
ГАСАН Катерина. Референдум в Нідерландах щодо Угоди про асоціацію України з ЄС: причини, перебіг, наслідки	91
ГАЦУЛЯ Олексій. Сучасні аспекти формування засад національної інтеграційної політики: галузевий рівень	95
ГОНЧАРУК Дмитро. Державне регулювання ринку державних боргових цінних паперів в Україні та ЄС: теоретичний аспект	98
ІГНАТЕНКО Олександр. Директиви ЄС з розвитку сфери біоенергетики та їх реалізація у регіональній політиці Дніпропетровської області	101
ІЛЬЧЕНКО-СЮЙВА Леся. Проблеми співробітництва Україна – ЄС у банківській сфері в контексті реалізації Угоди про асоціацію	104
КОГУТ Петро. Вплив ціннісних принципів Угоди про асоціацію між Україною та ЄС на утвердження пріоритетів персони в політико-владних відносинах	107
КОСТЕЦЬКА Лідія. Відносини Україна – Європейський Союз в контексті Угоди про асоціацію	110
КРИЛОВА Ірина. Стан апроксимації європейського законодавства у сфері якості води та управління водними ресурсами, включаючи морське середовище	114
ЛЕМЕЦЬ Марія. Реалізація Угоди про асоціацію з ЄС: новели в механізмі забезпечення права людини на правосуддя	122
ЛОЗИЦЬКА Ірина. Актуалізація засад впровадження європейських стандартів публічного управління в умовах інтенсифікації євроінтеграційної політики України	124
НИКОЛАЄВА Анна. Євроінтеграційний шлях України: чинники впливу ...	128
НОВАК Анатолій. Трансформація моделі національної антикорупційної політики в контексті європейської інтеграції України ...	130

ПОДП'ЯТНИКОВА Анна. Роль Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом у розвитку транзитивного простору	133
ПРУДИУС Леся. Стандарти управління якістю як ефективний інструмент модернізації державної служби	136
РАГІМОВ Фаїз. Механізми державного управління сталим розвитком регіонів в умовах глобалізації: євроінтеграційний аспект	139
ТАРАСЕНКО Катерина. Особливості міграційних процесів між Україною та країнами ЄС	142
ТІШКОВА Наталія. Перспективи імплементації національного законодавства у сфері охорони навколишнього середовища до вимог ЄС	143
УСАТЮК Іван. Деякі елементи в роботі НПП кафедри щодо розвитку творчої індивідуальності слухачів	145
ШЕВЧЕНКО Лілія, КУРІННИЙ Олександр, МАТВЕЄВА Ольга. Розвиток торговельних відносин між Україною та ЄС: здобутки й нові виклики	149
ШОСТАК Інна. Соціальний діалог у контексті підписання Угоди про асоціацію з ЄС	153
ЩОЛОКОВА Ганна. Євроінтеграційний дискурс України: вплив ЗМІ на його функціонування	156

Секція 3

Публічне управління та публічна служба в країнах ЄС: досвід для України

АКИМОВА Людмила, АКИМОВ Олександр. Моделі державної служби: досвід зарубіжних країн	159
АНДРІЙВ Микола. Адаптація європейського досвіду забезпечення розподілу компетенцій між місцевими органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування	161
АНТОНОВА Ольга. Історико-правові передумови формування стратегічної компетентності на публічній службі: зарубіжний досвід	165
БАЗИЛЕВСЬКИЙ Сергій. Європейська практика запровадження громадського контролю діяльності органів місцевого самоврядування ...	171
БІЛУХА Лілія. Реформування публічної влади Польщі: досвід для України ...	175
БОГУЦЬКА Світлана. Європейський досвід підвищення моніторингу ефективності державної влади	177
БУЛАХ Євген. Досвід Литви у реформуванні територіальної організації влади та місцевого самоврядування	180
ВЕСЕЛЬСЬКА Марина. Досвід публічного управління європейських країн для розробки методики оцінювання публічних службовців України	183
ВОЛИНЕЦЬ Сергій. Європейський досвід державної фінансової підтримки громадських організацій	185

ВОЛКОВА Алла. Стандарти надання публічних послуг: досвід Великої Британії	188
ВУКОЛОВ Володимир. Цифровий розвиток України в контексті єдиного цифрового ринку ЄС	192
ГЛОТОВ Борис. Клієнтельно-патронажна мережа в системі державного управління України	194
ГОВОРУН Сергій. Вплив морально-етичних принципів особистостей при професійному відборі працівників добровільної пожежної охорони в Україні	197
ГОЛУБЧИК Ганна. Досвід країн ЄС в управлінні суспільною пам'яттю: інституційний аспект	200
ГРОМ Тетяна. Європейський досвід впровадження «медіації» під час врегулювання конфліктів у публічній службі	203
ДАХНО Олександр. Територіальна цілісність України як стратегічний пріоритет в умовах європейської інтеграції	206
ДЕЛІЄВА Анастасія. Діяльність органів юстиції Польщі у сфері захисту прав і свобод людини: досвід для України	210
ДИННИК Ірина. Взаємодія парламенту та засобів масової інформації в країнах Центральної та Східної Європи: досвід для України	214
ДЯЧЕНКО Андрій. Європейський досвід регулювання прав біженців та внутрішньо переміщених осіб	216
ЄДИНАК Ярослав. Організація управління районами в місті (на прикладі міст Республіки Польща)	219
ІЛЬЧАНІНОВА Наталія. Європейська практика надання адміністративних послуг: поради для України	221
КАНЦА Андрій. Принципи охорони здоров'я в умовах європейської інтеграції	224
КНИШИК Світлана. Проблеми та перспективи в системі освіти України	227
КОЗАК Вячеслав. Публічне управління в умовах децентралізації: досвід країн ЄС	229
КОЛОСОВА Наталія. Модернізація веб-сайтів органів місцевого самоврядування: досвід Польщі	233
КРАМАРЕНКО Ірина. Досвід реформування публічного управління системою середньої освіти Польщі	235
КРАСІВСЬКИЙ Денис. Громадські організації як чинник сталого розвитку держави: уроки для України	238
КРИВОРУЧКО Ірина. Вплив європейських принципів належної адміністрації та належного урядування на визначення змісту принципів адміністративної процедури в Україні	241
ЛАХИЖА Микола. Інновації у публічному управлінні: теоретичні аспекти	243
ЛЕНИГЕВИЧ Богдан. Місце і роль політичних партій у взаємодії з місцевим самоврядуванням	245

ЛЕПЕХА Андрій. Європейський досвід інтеграції митної та податкової систем	247
ЛИМАР Андрій. Визначення поняття безоплатної правової допомоги в законодавстві країн ЄС та України	250
МАМАТОВА Тетяна. Підготовка публічних службовців у сфері е-урядування та е-демократії: досвід Естонії для України	254
МОЛОТКОВА Тетяна. Досвід Польщі щодо регулювання ринку сільськогосподарських земель	257
ОСИПОВ Дмитро. Професійні інтереси публічних службовців як чинник групо- та командоутворення в публічному управлінні	259
ПАСТЕРНАК Вікторія. Проблеми реформи децентралізації владних повноважень у світлі європейської інтеграції	262
РОЗМАРЦИНА Наталія. Досвід країн ЄС у сфері надання адміністративних послуг: впровадження інформативно-комунікаційних технологій надання адміністративних послуг на місцевому рівні	265
РОМАНЕНКО Євген, ЧАПЛАЙ Ірина. Міжнародний досвід формування маркетингової політики діяльності органів державної влади як засіб транспарентності публічного управління	268
СЕМЕНЕЦЬ-ОРЛОВА Інна. Актуальні методи організаційного розвитку ВНЗ в контексті інтеграції України в європейський освітній простір	270
СЕРЬОГІНА Тетяна. Приклади європейських практик забезпечення дієвості інститутів самоорганізації населення в контексті надання суспільних послуг	274
СИВИЙ Руслан. Проблематика державної служби в умовах інституціональної конкуренції	276
СОРОКІНА Наталія. Європейський досвід етизації публічної служби	279
ТАРАСЕНКО Тетяна. Вплив децентралізації на утвердження політичної відповідальності органів місцевого самоврядування: досвід Польщі	281
ТЕРХАНОВ Федір. Розвиток податкової системи як чинник формування національних економічних інтересів держави	283
ТРЕГУБЕНКО Галина. Принципи застосування інноваційних компонентів у підвищенні рівня професійної компетентності державних службовців: європейський вплив	286
ФЕДЧИШИН Сергій. Деякі особливості заохочення службовців закордонної служби США	289
ХМІЛЬ Тетяна. Громадянська релігія: у пошуку надконфесійних цінностей	292
ШАТАЛОВА Олена. Особистісний адаптаційний потенціал посадових осіб місцевого самоврядування в Україні (результати опитування)	294
ШЕВЧУК Микола. Електронний парламент: досвід країн ЄС	296
ШУМЛЯЄВА Ірина. Децентралізація територіальної організації влади у Великій Британії наприкінці ХХ ст.	298

ШУНКІН Максим. Принципи місцевої референдної демократії в країнах Європейського Союзу	301
ЩЕРБАКОВ Павло. Зарубіжний досвід застосування програмно-цільового методу у формуванні бюджетів	304

Секція 4
Україна – НАТО:
проблеми та перспективи співробітництва

БАКАЙ Андрій. Формування військово-цивільного медичного простору: досвід НАТО з організації медичного забезпечення в особливих умовах	309
ГРАЧЕВСЬКА Таміла. Особливості реалізації публічної дипломатії НАТО: український вимір	312
РУДІК Олександр. Інтеграція гендерної складової в діяльність збройних сил держав-членів і країн-партнерів НАТО (за результатами порівняльного дослідження в 2015 р.)	314
ФЕДОРОВА Ганна. Україна – НАТО: проблеми та перспективи співробітництва	318

ПЛЕНАРНЕ ЗАСІДАННЯ

Сергій СЕРЬОГІН

д. держ. упр., професор, директор ДРІДУ НАДУ

Ольга АНТОНОВА

к. держ. упр., доцент, вчений секретар ДРІДУ НАДУ

**СУЧАСНІ ПАРАДИГМИ ПУБЛІЧНОЇ СЛУЖБИ
В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ**

То, что полностью контролируется, никогда не будет реальным.

То, что реально, никогда не бывает вполне контролируемым.

Владимир Набоков

Это похоже на волнение моря: мелкие волны, накладываясь, образуют крупную, а из тех выстраиваются валы.

Серия валов – с «девятым», максимальным, середине – тоже волна.

Да и весь шторм – волна-событие, ибо он не всюду, он начался и кончится.

Владимир Савченко

У сучасному світі постійно змінюються теоретичні підходи до визначення основних пріоритетів подальшого суспільного розвитку. На відміну від попередніх концепцій, коли в основу було покладено необхідність досягнення Цілей розвитку тисячоліття, сьогодні основна увага зосереджена на виробленні Цілей сталого розвитку. Отже, парадигма сталого розвитку є тією основою, на якій формуються та поєднуються усі попередні досягнення в науці задля вдосконалення існуючих соціальних систем саме шляхом встановлення принципів, стандартів, критеріїв, цінностей у суспільних відносинах. Україна в цьому контексті постає перед складним вибором – здійснити реформи, фактично радикальні зміни в соціальних системах, в умовах дотримання євроінтеграційного духу під час досягнення Цілей сталого розвитку на європейському континенті.

Документом «Європа – 2020» (2010 р.) передбачено «розумне, стале та інклюзивне зростання» держав, а також визначено цілі, які кожна країна має досягти до 2020 року, і охоплюють такі сфери, як трудова зайнятість, інноваційний розвиток, освіта, соціальна інтеграція, клімат/енергетика. Відповідно, був розроблений адаптований під національні умови документ

одним із ключових компонентів євроінтеграційного дискурсу, що вказує на значимість ролі та місця мас-медіа у його функціонуванні. Також саме ЗМІ відіграють одну із ключових ролей при проведенні інформаційних кампаній з тематики європейської інтеграції.

Список використаних джерел

1. Веремчук Т.Ю. Стилiстичнi особливостi медiатекстiв на тему ЄС для молодi / Т.Ю. Веремчук // Науковi записки [Нацiонального унiверситету «Острозька академiя»]. Серiя «Фiлологiчна». – 2013. – Вип. 39. – С. 136-137.
2. Яворська Г.М., Богомоллов О.В. Непевний об'єкт бажання: ЄВРОПА в українському політичному дискурсі / Г.М. Яворська, О.В. Богомоллов. – Київ: Видавничий дiм Дмитра Бураго, 2010. – 136 с.
3. Polegkyi O. Framing of European integration in Ukrainian media discourse / O. Polegkyi [Electronic resource] // Central European Journal of Communication. – Fall 2016. – Vol. 9. – №2 (17). – pp. 180-196. – Access mode: <https://repository.uantwerpen.-be/docman/irua/55226b/139590.pdf>

СЕКЦІЯ 3 Публічне управління та публічна служба в країнах ЄС: досвід для України

Людмила АКИМОВА

к.е.н., доцент, доцент кафедри фінансів та економіки природокористування НУВГП
Олександр АКИМОВ
к.держ.упр., доцент, начальник відділу правового забезпечення Національної служби посередництва і примирення

МОДЕЛІ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ: ДОСВІД ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН

Ефективність державного управління є необхідною умовою стабільності держави. Значною мірою ця ефективність залежить від державних службовців та працівників, якщо розглядати державне управління як діяльність, що здійснюється людьми, стосовно людей і винятково в їх інтересах. Сьогодні розвиток системи державної служби – це безперервний процес, який має на меті стимулювання інноваційних, економічних та соціальних процесів у суспільстві, який передбачає вдосконалення нормативно-правової бази та інституцій. Пріоритетним напрямом розвитку державного управління є продовження реформи. Досліджуючи особливості організації державної служби в Україні необхідно розглянути основні моделі державної служби в інших країнах. У контексті цього, український дослідник Є. Черноног виокремлює три групи моделей: організаційні, моделі за рівнем відкритості та регіональні [3]. Організаційні моделі, у свою чергу, поділяються на централізовані та децентралізовані. Централізована модель є системою з жорсткою організаційною структурою управління та урядовим органом із широкими повноваженнями, що передбачає наявність єдиної системи та форми оплати праці для всіх державних органів, а також координацію організації праці і кадрового забезпечення. Зазначена модель державної служби притаманна для таких країн як Великобританія та Франція.

За рівнем відкритості виділяють відкриті та закриті моделі державної служби (або посадові та кар'єрні). У рамках закритої (кар'єрної) моделі доступ до служби є соціально обмеженим, а до претендентів висуваються досить високі вимоги щодо освіти та особистих якостей. Закрита модель державної служби є у Франції, Великобританії, Іспанії, Німеччині, Словенії, Румунії, Болгарії та інших державах.

У свою чергу, відкрита (посадова) модель державної служби є системою з високими вимогами до вузькофахових знань і значним рівнем

мобільності службовців. Класичним прикладом відкритої моделі державної служби є Сполучені Штати Америки, Швеція, Фінляндія, Нідерланди, Естонія. Відповідно до регіональних особливостей відносин між державним органом-роботодавцем і державним службовцем можна виокремити англосаксонську та континентальну моделі. Континентальній моделі відповідає система кар'єрної державної служби, що передбачає вступ осіб на державну службу на весь період своєї професійної кар'єри, у рамках якої вони поступово просуваються по службі. Така модель сформована у країнах Західної та Центральної Європи. Зокрема, у Франції та Німеччині чиновники призначаються довічно, а зі службовцями та працівниками укладаються довгострокові трудові угоди.

Англосаксонській моделі відповідає система державної служби за контрактом (договором), згідно з яким працівники наймаються на конкретні посади відповідно до їх освітнього рівня й професійних навичок. Однак, при такій системі відсутні гарантії щодо просування по службі. Сформувалась ця модель в англосаксонських країнах (Великобританія, Канада, Сполучені Штати Америки) [2, с. 234-237].

Аналізуючи характерні ознаки кожної з моделей, можна стверджувати, що в Україні централізована, відносно замкнута, континентальна модель державної служби. Адже в Україні державна служба існує з жорсткою організаційною структурою управління та урядовим органом із широкими повноваженнями, що передбачає наявність єдиної системи та форми оплати праці для всіх державних органів, а також координацію організації праці і кадрового забезпечення [2].

Але ряд проблем функціонування державної служби призводить до недостатньої якості надання державних послуг, незахищеності державної служби від політичного впливу, низької ефективності управління персоналом та недостатньої інституційної спроможності державної служби та органів державної влади загалом [1].

Розвиток системи державної служби, зростання професійної компетентності державних службовців, потребує удосконалення системи підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації державних службовців. Важливим чинником успіху німецької освітньої системи публічних службовців і високої якості її результатів є орієнтація на неперервність навчання чиновників. Базова підготовка, профільна освіта, курс перепідготовки і підвищення кваліфікації – усі ці етапи пов'язані в єдину систему кар'єрного і професійного зростання. Програми підготовки державних службовців у Німеччині відрізняються правильно віднайденим балансом між теоретичними знаннями та необхідними практичними навичками.

Для України важливим аспектом адаптації зарубіжного досвіду державної служби є практика її децентралізації, механізми взаємодії центральних, регіональних і місцевих органів виконавчої влади, державної

служби і структур громадянського суспільства, підвищення професіоналізму державних службовців. Розвиток різних систем державної служби призводить до утворення комбінованих моделей. Відповідно, в Україні формується комбінована система державної служби з переважанням елементів централізованої кар'єрно-посадової континентальної моделі і декількома видами служби [2]. Серед проблем державної служби в Україні, вирішення яких можливе через адаптацію характерних рис зарубіжних моделей державної служби, можна виокремити проблеми щодо просування по службі та професійної компетентності державних службовців. Реформування державної служби в Україні має закрити спільноту чиновників у професійну, прозору та відкриту систему, орієнтовану на надання громадянам якісних управлінських послуг. Україна, взявши до уваги зарубіжний досвід в галузі законодавства і не тільки, приєднавши власний національний змога б покращити державне управління, особливо увагу приділивши хорошому матеріальному забезпеченню та соціальним гарантіям, адже в європейському законодавстві закріплені мотиваційні елементи, що сприяють підвищенню ефективності праці.

Список використаних джерел

1. Бурлака В. Проблеми державної служби України / В. Бурлака, С. Буковинський // С. 6-7. - №2/2010. - Вісник державної служби та місцевого самоврядування.
2. Організаційно-правові засади державної служби в Україні [Текст]: навч. посіб. для К.: - студ. вищ. навч. закл. / Д.В. Неліпа; Київ. нац. ун-т ім. Тараса Шевченка. 367 с. - Центр учбової літератури, 2012.
3. Черноног Є.С. Державна служба: історія, теорія і практика: навчальний посібник. 458 с. - К.: Знання, 2008.

Микола АНДРІЙВ

*аспірант кафедри державного управління
та місцевого самоврядування ЛРІДУ НАДУ*

АДАПТАЦІЯ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ДОСВІДУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗПОДІЛУ КОМПЕТЕНЦІЙ МІЖ МІСЦЕВИМИ ОРГАНАМИ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ ТА ОРГАНАМИ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Повноваження органів місцевого самоврядування європейських держав, що ґрунтуються на принципі субсидіарності, розподілені таким чином, щоб максимально наблизити надання публічних послуг до їх споживача, а орган, що приймає рішення – до тієї проблеми, яку він вирішує.

Наприклад, політичні та адміністративні завдання в Німеччині

Наукове видання

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ
ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ ТА ЄВРОАТЛАНТИЧНОГО
СПІВРОБІТНИЦТВА УКРАЇНИ**

Матеріали 14-ї регіональної
науково-практичної конференції
(18 травня 2017 р., м. Дніпро)

В авторській редакції

Комп'ютерний оригінал-макет *О.М. Рудіка*

Підписано до друку 11.05.2017. Формат 60x84 1/16. Ум. друк. арк. 18,83. Обл.-вид. арк. 20,21. Тираж 100 пр.

Дніпропетровський регіональний інститут державного управління
Національної академії державного управління
при Президентові України
Україна, 49044, Дніпро, вул. Гоголя, 29
Свідоцтво про державну реєстрацію
ДК № 1743 від 06.04.2004